

Nr 235.

Av herr **Dahl**, i anledning av Kungl. Maj:ts förslag
angående tullen å äpplen och päron.

I den av herr Boberg m. fl. i första kammaren väckta motionen nr 91 har i anledning av tillkännagivandet i statsverkspropositionen om tillärnat förslag, avseende tullfrihet för äpplen och päron under tiden 1 januari—31 juli, yrkats att tullfriheten skulle begränsas till tiden 1 februari—31 juli ävensom att den nuvarande tullavgiften 10 öre för kg. skulle höjas till 20 öre för kg. under den återstående delen av året. Jag har biträtt berörda motion, men då jag vid ytterligare övervägande av den ifrågasatta tullfrihetens inverkan på fruktodlingen i Sverige kommit till den uppfattningen, att tullfriheten bör inträda först från och med den 1 mars, anser jag mig, i anledning av Kungl. Maj:ts nu avlåtna proposition nr 65 med förslag till tulltaxeförordning, böra framföra yrkande å jämkning i tulltaxan i sådant syfte.

En avsevärd del av fruktodlingen i landet omfattar äpplen, som äro fullgoda långt efter januari månad. Bland dessa äpplesorter märkas vissa av den svenska odlingens förnämsta frukter — gravenstein, åkerö, melon — som visserligen äro mogna i december men i flera månader därefter bibehålla sin fina smak och doft. Vidare har odlingen under senare tid i betydande utsträckning inriktat sig på äpplen med sen mognad i syfte att ernå lämplig fördelning av avsättningen. Dessa äpplesorter, som i regel nå full mognad först i januari — somliga än senare — omfatta dels några av våra förnämsta bordsäpplen av renett-typ, såsom Cox, orange, canada renett och ribston, dels några förträffliga hushållsäpplen såsom cassel renett och boiken. Skall tullfrihet för utländska äpplen under de månader, då avsättning av nyssnämnda och likställda äpplesorter av svensk odling först med framgång kan bedrivas, ytterligare försvåra konkurrensen för dessa svenska äpplen, så hava odlarna av de nämnda äpplesorterna — som finnas spridda överallt i mellersta och södra delarna av landet — försatts i ett ogynnsammare läge än odlarna av den tidiga höstfrukten.

Då syftet med tullfriheten ej avsett rubbning av det skydd, som den svenska fruktodlingen nu åtnjuter, utan allenast avlyftandet av en förment finanstull, vågar jag förvänta beaktande åtminstone av önskemålet av tullfrihetens framskjutande till den 1 mars. Men det torde ej kunna

förnekas att den svenska fruktodlingen hårt pressas av konkurrensen med Californiens och Australiens med billig arbetskraft drivna massproduktion. Och då finansministern med rätta betonat den färska fruktens betydelse för folkhälsan, så torde han ha kunnat kvalificera uttalandet till ett förord för det svenska äpplet. Ty förtäringen stimuleras givetvis av fruktens goda smak. Och att det svenska äpplet i smak överträffar den importerade varans lär ej bestridas av någon med normalt smaksinne utrustad. Det är alltså ett folkhälsans intresse att stödja den svenska fruktodlingen i konkurrens med importen under den tid av året, då den svenska odlingen har sin avsättning. Det synes därför vara befogat att för den tid av året, då tull skall utgå, densamma må utgå med förhöjt belopp, förslagsvis tjugo öre.

Jag hemställer alltså,

att riksdagen måtte besluta ändring i det framlagda förslaget till tulltaxa nr 67 av sådan innebörd att tullfrihet för äpplen och päron åtnjutes under tiden 1 mars—31 juli och att tullen eljest skall utgöra 20 öre för kg.

Stockholm den 20 februari 1929.

Adolf Dahl.